

موسی بن عمران دیدی که بوی از سرش می آمد
فقط تا آنکه هفتاد و دو روز در آنجا بود
مقاتل آنکه همکاران دیرین او را با دست و پا
که سنی رستمی سرشکان آخر الزمان اینم شد که رس
افضای دور پیمان معموره عالمده شیخ شیره بند برک
العاده تشمیر و امن اهتمام اید برکت بز سایه رکاب
سعد کدن نیم خطوه تحلف ایتمز تا ساکاشا بدولاری
چهره نما اولیجه پیشکاشنده بذل ممت سر بازی
و جان افشانی اینک لانه دین و فریضه ایمانم در
دیوب ممت اورستی افده عنه بو کلمات جان پسند
خاطر افزونی سلطان التقلین او مقله بشره نور پیمان
تیا شیر سرور و صفا پر تو انداز اولوب آمدن خونی نوز
یافته شیر هفت بنوی اولیدر قال العلاء ابن الایتر
فی نهایت الغریب برک العار بفتح الباء و کبسه و بضم
العين و فی عاده کتب السیرانه مدینه الجشته و فی اکثر

بسم الله

کتاب الفقه فی موضوع بالمرحوم صاحب الفقه
و در آنجا معمور الارض فانه اوفی لما فیها و انک
سرور از کائنات علیه افضل الصلوات تکراراً
فصل ایدوب و جوه اصحابه ایتر و اعلی اینها انک
بیور دیز مراد سمالونتری بواخر خیل هر شیر دلان
رینه اینها ملین استنطاق ایدیه اول طائفه بلیک
اول سایه نشین علم اسلام اولد قری اول غزوه
سزنیف اولوب نقباء انصار که سر لبندان اوس فرخنده
بیعت عقبه دیمسطقه بند میثاق هواداری اولد قده
بویدر عقد شرطه بقول ایدوب یا رسول الله ما اکر
سنگ نخل بند وجود کر یک سته داریز هر بیدار
اوله کوشه دامن جلا که اصابت غبار نجش نشانه
بذل همه حیات ایده لم دیمشدر املک دار رنده
بعهد خدمت جان سپاری ایتم سندن خاطر
جسته اثر بنوی احتمال ویر ایدیکه خارج داره